

אורי כאזרח בגדות - חוויות מההפגזה ב 8/4/67

מוצ"ש 8.4.67

שלום רב לך אבא

בודאי שמעת כבר ברדיו וקראת בעיתון, אני עדין לא יודע מה קראת ומה שמעת אך עכשיו אני שומע חדשות ביידיש וכאן אומרים שהיתה הפגזה בגדות. לא היו נפגעים ושאוכל [היה אז ראש הממשלה] היה כאן, כל זה נכון, וכאן ארע הנס, נס גדול, אף אחד לא היה מוכן ופתאום החלה הפגזת מרגמות של 81 ו-120 שנמשכה כ-1/2 שעה, ללא הפוגה של שניה, הרגשה לא נעימה כלל. רק שריקות הפגזים ופיצוצים נשמעו באויר ובשעה 9:30 בלילה התאספו בחדר האוכל לסיפורים וחוויות, והם היו בשפע, אחד בדעוק התקלח ושמע פתאום בום, ומכוון שמטוסים היו באויר חשב שזה בום אל {על} קולי לבסוף רעה {ראה} ב"בום" השני פתאום אפר {עפר} מתרומם על החלון, מיד ניגב במגבת את הסבון לבש חלוק וקפץ לתעלה שהיתה בקרבת החדר אחר שכב כל ההפגזה מתחת לבית שלו, אחד מהפרדס עם צרפתי אחר שרעה {ראה} שלמשק אין מה לבוא הלך לאילת השחר בדרך עלה על הברכה והסתכל ב"מלחמה" והצרפתי המשיך לרוץ לאילת השחר וצעק – "גדות איז קפוט" "גדות איז קפוט" והכניס פניקה באילת.

הנזקים היו די רציניים, ראשית "הצריף השוודי" (אולי אילנה יודעת איזה הוא), שהיה מחסן התרבות במשק נשרף כליל ורק את הרמקול על אביזריו הצליחו להציל משם, בית הילדים קצת נפגע 3 חדרים נשארו ללא גג ומספר בתים עם חורים ו"תשבץ" (הרבה פגיעות בטיח) אך שאר הבתים רק גירוד של הטיח ויש לציין כי אף חלום {חלון} אם {עם} זכוכית שלמה לא נמצא ואם היה, אז נדיר מאוד. החדר שלי שלם (חוץ מהחלונות כמובן) אני כותב עכשיו לאור נר מאחר ואת החשמל לשכונה שלנו (שנפגע מבחינה חשמלית הכי הרבה) עדין לא סידרו אור. הטלפון מנותק והקשר מתנהל ע"י טלפון חרום דרך הגוש

דברים מעניינים מאד ראינו כאן היום, ספרים שחדר דרכם רסיס לכל עובי הספר, ברסיסים היה המשק מוצף וכמעט כל צעד הרימו רסיס, אך את הרסיסים אספו ילדי בית ספר כדי להקים מצבה ל"צחיי" (הכלב של הבית ספר) שמת תוך גסיסה ארוכה, (וניספד ע"י הקרובים לו ביותר)

היום היה יום עבודה רגיל לכל החברים לשיקום המשק, במוסך תקנו פנצ'רים וגלגלים של הטרקטורים, שרובם התפנצ'רו מפגז שנפל ליד מגרש החניה וכלי הרכב שהיו שם יצאו בנס רק בפנצ'רים בלבד.

יש לציין שהעזרה שהגישו לנו המשקים מסביב היתה גדולה וההצעות לעזרה מרחוק רק הוכיחו לנו שאנו לא לבדינו באזור, אפילו הגושרים כפר סולד ודן הציעו את עזרתם שלא לדבר על חולתא מחנים ואילת וכפר הנשיא שבו בערב הגישו לנו עזרה ראשונה בכגון גנרטור לחשמל למתקני השרותים כיריים ובלוני גז וכד' ביום שישי ב 12:00 בלילה הגיעו נציגי אמישרגז לתיקון הכיריים והחלפת הבלונים, (2 בלונים גז בישול התפוצצו) ומיד אחרי ההפגזה החלו חברת חשמל בעבודה שנמשכה כל הלילה ומכבי אש והביאו לנו מים לשימוש במכוניות הכיבוי היות והשיבר היה סגור מפאת תיקונים בקווים בקיצור היה כאן שמח רציני, הרס של משק תוך חצי שעה, אחד החברים הביא אורחים שבאו באוטובוס ולא היה לו חדר כלל.

איך עבר אצלכם ואיך סבתא? אני ניסיתי לשלוח לכם דרישת שלום עם מכונית שיצאה לחיפה וכן דרך אמא של רמי בטלפון שטלפנו ממחנים אך אם לא קיבלתם אז תבינו את המצב ותסלחו לכולם. החיים חוזרים למסלולם הרגיל ואני מסיים כאן בד"ש לכולם ממני ואל דאגה

אורי ליבוביץ

מאז 1.4.67

האגודה שנתה כבוד
לקחת בחשבון את עדין לא יאמר
מה קומה אחר שנתה אך אגודת
אין שנתה למעשה כ"כיש לבטח אגודתם
שהיה יבנה בקבוצה, לא היו נכונים
ואגודתם היה מין, כל זה נכון, אכן
אגודתם, אם נרוא, אגודתם לא היה
אכן אגודתם התורה הפקדה מרומה
של 18-19 שנתה כ"כ שנתה
לא אגודתם הפקדה של טעיה, הפקדה לא
נעשה (אגודתם) הפקדה הפקדה אגודתם
שנתה אגודתם אגודתם אגודתם
במדה הולך לסיפורים אגודתם, אגודתם הוא
בשכר, אגודתם בריקן התקנה אגודתם הפקדה
באגודתם אגודתם שנתה הוא אגודתם שנתה
באגודתם אגודתם אגודתם אגודתם
הפקדה אגודתם אגודתם אגודתם
אגודתם אגודתם אגודתם אגודתם
אגודתם אגודתם אגודתם אגודתם
אגודתם אגודתם אגודתם אגודתם

אלו אהב מברכים ~~עם~~ עם
צורת אהב שיהי שלמשק אין מה לבטל
הלק לאלה השנה בזמן אהב אל הכינס
אחסון ל"מלמה" להצבתי המשק לאלה
אלה השנה וצבתי - גלות איני קבא"
גלות איני קבא" אהבנס סעקה באלה
הרצקים היו בי רצונים באלה
הרצוף השלבי" (אולי אלה ילדה אינה בלתי)
שהיה מנסן הרבול במשק נשית בלתי
אין אל הרבול אל אביציו רצונו
להציל משם בית הילדים קבא נכנס
צ חדרים נשאלו אלכו נכנס אהב
בתים עם חורים אהב" (ההבה
הרצוף בלתי) אהב שיהי הכינס
הק קיבול אל השית ליש לצבן כי
אלה חלום אהב צבנות שמה לחד נשאלו
אם היה אלך נציה משה הרצה
שלי משם (חול מוחלולת נשאלו) אלך בלתי
עכשיו לאלה נה משה לאלה המשל
לשאלו שאלו (שנכנסו מביניה משאלו)
ההבה עדין אל סבא אליה השאלו
מילת אהב מועת ע"י אהב חיל

זכרון הקוא

זכרונות מענינים מאשר האוכלוסיות
 היום, ספרים שקרו רחוקים רבים הם
 אבות הספר, ברסיסים היה המשק האוכל
 (כמעט כל צדד הימני) רסיסים, אכן
 את הרסיסים אספו ישרי היו ספר יד
 להקים מצב "לצמי" (הכלב של היות ספר)
 שאת חלק גסיסה אלוהי (אנסבר ע"י
 הקרובים ~~ל~~ הילוף)
 היום היה יום אברהם יקול לכל
 החרים לשיקום המשק, במאסף חקלא
 פנצרים ^{למאוס} אל האקטורים, שרובם התפוצצו
 מסוף שנה ליד מקום התניה אבלי
 הרוב שהיו עם יצאו הנס רק בפנצרים
 בלבד.
 יש לזכור שהצורה שהגישו לך המשק
 מסביב היום גדולה והרצאות אפורה
 מתקוק רק האטה לך טווח לא לבדיל
 באותה, אפילו הקושרים, כפי סולר, זמן
 הציאו את עצמם שלא לזדה על
 חלוקת ממנים אוילת וכפי השיט שבו
 בערב הקיטו לך עצרה ראשונה

[Faint signature or scribble at the bottom of the page]

בפון זענען אריבער געווען
השנים כי"ם לבאר זע אנה
היום שיש בה עם גילה הקיץ נצתי
אשרתו לתקן הכי"ם אהבה
הבאים (ג בארעם זע אביאל פה 1331)
איש אחר ההפצה בתו אחר
משל בעבודה שנתכם לא הילכה
אחרי אש אהבה לך אים אשימם
המקלות הכבדי הילך השיבו ביה
סוף אחר תקנים בקום בקיבוץ
כיה אן אחר כצני, הכס של אש
תקן תרבי שעה אחר התבנים הבט
אלרבים שבא באולאבוס אלא היה לו אחר
בלל

אך אחר אנחנו און סבת
אני ניסתי לשלח לם בריש שלום
מקור שיצאה לחיפה אן זרן אמו
לא ראו באופן שאלכר אמתים אן
אם לא קבלים אן תפול אן התר
אפסתי לשלם החיים חזרים אפסאלם
הקול אן אפס און אים לשלם
אמר אן אנה

אלי אהבה